

РЕШЕНИЕ

№ 605

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлиян Киров

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8647** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 144567/08.07.2020г. По НАХД № 18280/2019 г. на СРС, НО, 107 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № СФИ19-РД29-22/24.09.2019 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на дружеството на основание чл. 36, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /Наредбата/ и е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 28а от Наредбата.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно. Моли се то да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Р., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Алтернативно прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Претендира разноси.

Ответникът – Столична община – в съдебно заседание не се представлява. От процесуалния ѝ представител юрк. С. са постъпили писмени бележки, в които моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна и моли същата да бъде уважена.

Административен съд София – град, Първи касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 07.06.2019 г. била извършена проверка в [населено място], [улица], където се намирал търговски обект – кафе за алкохолни и безалкохолни напитки, чипс и пуканки, стопанисвано от [фирма]. На място било установено, че на площ, представляваща общинска собственост, пред обекта на около 5 кв.м. са разположени 2 бр. правоъгълни маси с 2 бр. пейки и 2 бр. стола. Не било представено разрешение за заеманата площ. Била представена квитанция за платена такса от 03.06.2019 г. за месец юни 2019 г. в размер на 110.16 лв.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ № 147/07.06.19г.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № СФИ19-РД29-22/24.09.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи, съобразно законовите им правомощия и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 28а от Наредбата, Разполагането на подвижни съоръжения по чл. 28, ал. 2 се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността.

Видно от събраните в производството пред СРС доказателства, към момента на извършване на проверката от контролните органи не е било представено необходимото разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект върху терен общинска собственост. Подаването на документи за издаване на необходимото разрешение, не представлява изпълнение на изискването на чл. 28а от Наредбата. Извършеното нарушение е безспорно установено, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството.

Съгласно чл. 36, ал. 1 от Наредбата, За нарушения на разпоредбите на чл. 4, чл. 22а, чл. 23, чл. 28, чл. 28а, чл. 28б и чл. 31, чл. 33а, чл. 33ж и чл. 33н на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 300 до 2000 лв. В случая, наложената имуществена санкция от ,300 лв. е в законоустановения минимум, поради което същата не може да бъде намалена.

Касационната инстанция споделя изводите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН. Извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

При този изход на спора ответника има право на разноски в производството, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 144567/08.07.2020г. по НАХД № 18280/2019 г. на СРС, НО, 107 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.